

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

as of Sept. 2009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

©-andri c@libri.hr@gmail.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Jagoda Ilić

Masakr

Preko krhkih svjetiljki,
kroz noć
razlila se magla.
Kao ogladnjeli psi
tragom nečega zakopanog u tami
pojurili su snovi.

Uronjeni u tople plahte
svojih gnijezda
klizavu svilu noći
igrali smo se čudima
sve dok ih nije pokosila
nemilosrdna konjica jutra.

Neki...

Nekima polazi za rukom
razvući trenutak
na čitav roman.

Neki roman
svedu na trenutak.

Neki nemaju ni roman
ni trenutak.

Oni se, jednostavno,
još nisu rodili.

Za sada žive
samo svoje čekanje

NE KOPIRATI

Nježnost

Divna je ova pjesma koju mi poklanjaš.

Čini čuda u mojoj glavi.

Šetam i čujem kako zveckaju rime,

jutrom me žuljaju grudi

zarobljene u tvom zagrljaju,

ove koje nosim samo su hologrami.

Zabridi mi koža, iznenada,

na tajnom mjestu iza uha,

zastanem i nasmiješim se

nekom nevidljivom glasniku

koji promakne zrakom.

Nosim ti slatkiš na usnama,

dijelim s tobom jutarnje novosti,

i dan je uvijek sunčan,

i korak mi je lak

Moje tabane golicaju rese čarobnog tepiha,

veliki duh ispunjava sve što poželim.

Isti je ti

živi u lampi

lampa je u mom srcu

i ja je milujem

svaki dan!

Armagedon

Nestalo je struje
i svijet je utihnuo.
Našli smo se, odjednom
sami sa svojim mislima.
Uginule su na ekranima
reprise sapunica
stale su veš mašine,
radio stanice i blenderi.

Šta ćemo sada,
pitalo je dijete
uplašeno

nekom pričom
o smaku svijeta?

Razdraženi otac tražio je broj

Elektrodistribucije

Majka je tiho dodala,
umorna i za oktavu tiša
nego žene sa Zapada

Mogli bismo
malo razgovarati.

Jutro

Između bijelih, žutih, crvenih zidova
ljudi piju svoju jutarnju kafu
I pospremaju ono što su sanjali
u tople plahte i tamne pretince ormara.

Oblačim osmijeh, haljinu i sandale
Stavljam kapljice parfema iza uha
I zveckave minduše.
Izlazim u jutro kroz koje se razigrala
pjesma ptice s rascvjetale lipe.
U mislima te držim za ruku.

Poput divlje loze
pripile su se plave žilice na našim dlanovima,
krvavi bršljan omotan oko linije života
i svega što je tamo napisano.

Vjetar

Nisu to talasi
obala, niti jedrenjaci
to vjetar otvara
latice sjećanja
pa more šumi u nama.

Wind

Das sind keine Wellen
Strand, keine Segelboote
der Wind stößt
die Erinnerungsflügel auf
und das Meer rauscht in uns.

Jagoda Ilić (Der Traum der Perlmuttermuschel, 1999.)

L'aria del Mare

U misao se sakrila
slana kap,
i bijelo jedro
i glatka put kamena.

Ponijela sam ih kući
pod olistala brda
u sjenu teških zidova.

Sada mi šapuće more
čak i kada utihnu misli
i riječi zašute
poput uplašениh ptica
ispod zlokobnog neba
punog tamnih oblaka

Između mene i tebe

Između mene i tebe nekoliko slova u abecedi,
kilometri planina i bezbroj malih,
prašnjavih, autobuskih stanica.

Između mene i tebe
nešto što se nikako
ne da podijeliti
iako to pokušavamo
dugo i strpljivo.

Između mene i tebe
jedna razigrana plesačica na žici.

Širiš ruke ne bi li je uhvatio
ako joj se korak zaplete.

Između mene i tebe
modra rijeka,
plavi zec, čuperak, i sve ono

čega se Barbara sjetila
dok je pljuštala kiša.

Između mene i tebe
put od žutih cigli
kojim ti požurim u susret
kad god mi se osmjehneš
iz daljine.

Planine iznad mora

Planine iznad mora nemaju prijatelje.

Obronci im miruju u plavetnilu
poput leđa poleglim zvijeri
izgubljenih u vatri vlastitih misli.

One sanjaju svoje teške snove
i puštaju vrijeme da se igra
na obali, s djecom u pijesku,
s kupačima u valovima,
na šarenim prostirkama
i rascvjetalim suncobranima.

Planine iznad mora
kriju glatka, zmijska tijela
i okreću lice
buri, suncu i kišama.

Dok pamte svoje uspomene
istrgnute iz nečega
što se samo njima ukazalo,
spavaju, čekaju
usnule u okamenjenim snovima.

Jutro, more, obala

U tirkiz uronjen kamen
i zlatni sunčev vez.
Bijela plesačica
njiše bokovima na pučini.
Lepršaju joj jedra
vjetarom zaigrana.

Sanjiva obala,
poput ispruženog tijela
tek razbuđene žene,
doziva tople ruke sunca.

NE KOPIRATI

Vremeplov

Ja sam nekad bila tako zgodna,
kaže moja sestra.

U to neko drugo vrijeme
nosila je štikle
i mazala usne crvenim ružem.
Da, nekada...

Nekada prije nego se uklopila
u dječje, školske zadaće
kutije s escajgom i začinima,
popuste, račune za vodu
i ožiljke od pegle.

Sve je to ostalo tamo,
na sigurnom, u prošlim danima
kikot i požuda koraka
u visokim potpeticama.

Samo ponekad, potajno,
krišom okrene ključ svog vremeplova
i pobjegne u ukradenom djeliću vremena
kao Alisa, kroz ključaonicu,
da bi se isto tako brzo vratila

uz dimnu zavjesu pileće čorbe
osnažena, ohrabrena
nečim što pripada samo njoj,
sa crvenim tragom na usnama
koji nikad u potpunosti nije izbrisala
iz svog osmijeha.

NE KOPIRATI

Sada

Kao muha u svilenj mreži
sapeta čvrstim nitima
ležim ulovljena
u kapljici vremena.

Moja je sjenka pobjegla,
moj je korak otrčao,
moj se dan probudio
negdje bez mene.

Ne trebam ih.
Moj je krug savršen.
Rekao si riječi.
u kojima sam ostala
zarobljena,
sretna,
sita.

NEKO PRATI

Riječ

Razlomila se,
kao bijela zraka,
kao kap vode,
u mnoštvo malih značenja.
Promijenili su je jutro,
podne i dan.
U razigranim mislima ljudi,
ugnijezdila se,
kako je mogla.
Pronašla dom ili samo prenoćište.
Nikada je nismo razumjeli potpuno
i nikad joj se više,
nismo vratili,
jer, nismo znali kako
stići ponovo do početka
kada je riječ

bila samo jedna.

Snoviđenje

Ispljunula me noć
u ovo jutro
kao košticu pojedene voćke.
Sve što je na meni bilo
sočno, svježe, jestivo..
ostalo je u tom snu

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NEKOPIRA